

Bijbelstudie Centrum:
DE BETEKENIS EN DE KENMERKEN VAN WEDERGEBOORTE

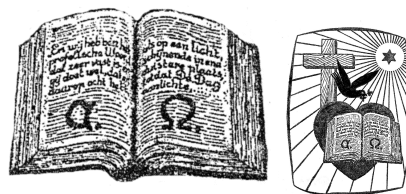
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie over de betekenis en de kenmerken van wedergeboorte te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder voorin- genomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.

Bijbelstudie Centrum:
DE BETEKENIS EN DE KENMERKEN VAN WEDERGEBOORTE

Broeders en zusters laten wij het Woord openen en lezen Galaten 4:17-31 *“Zij zijn vol ijver voor u, maar niet op de juiste wijze, want zij willen u buitensluiten, opdat gij vol ijver voor hen zoudt zijn. Nu is het goed, dat er ijver getoond wordt in het goede, mits te allen tijde en niet alleen, wanneer ik bij u ben, mijn kinderen, ter wille van wie ik opnieuw weeën doorsta, totdat Christus in u gestalte verkregen heeft; ik zou wensen, dat ik op dit ogenblik bij u was en op een andere toon kon spreken, want ik ben in zorg over u.*

Zegt mij, gij, die onder de wet wilt staan, luistert gij niet naar de wet? Er staat immers geschreven, dat Abraham twee zonen had, één bij de slavin en één bij de vrije. Maar die van de slavin was naar het vlees verwekt, doch die van de vrije door de belofte. Dit is iets, waarin een diepere zin ligt. Want dit zijn twee bedelingen: de ene van de berg Sinai, die slaven baart, dit is Hagar. Het (woord) Hagar betekent de berg Sinai in Arabië. Het staat op één lijn met het tegenwoordige Jeruzalem, want dat is met zijn kinderen in slavernij. Maar het hemelse Jeruzalem is vrij; en dat is onze moeder. Want er staat geschreven: Verheug u, gij onvruchtbare, die niet baart, breek uit en roep, gij die geen weeën kent; want talrijker zijn de kinderen der eenzame dan van haar, die een man heeft.

En gij, broeders, zijt, evenals Isaäk, kinderen der belofte. Maar zoals destijds hij, die naar het vlees verwekt was, hem, die naar de geest verwekt was, vervolgde, zo ook nu. Maar wat zegt het Schriftwoord? Zend de slavin weg met haar zoon, want de zoon der slavin zal in geen geval erven met de zoon der vrije. Daarom, broeders, zijn wij geen kinderen ener slavin, maar van de vrije”.

In deze studie wil ik spreken over een verborgenheid, maar dat wil nog niet zeggen, dat we direct het volle licht er op krijgen. Als we over zo'n verborgenheid gaan spreken, dan kunnen we dat niet met ons menselijk verstand gaan beoordelen, ook niet wat men gewend is en geleerd heeft in de loop der eeuwen, want dan komen we er niet uit. Maar we moeten er stil mee, in de binnenkamer gaan, biddend tot God en vragen aan de Heer, daar ons licht over te geven of deze dingen alzo zijn, in het Woord.

We lezen in dit gedeelte van de brief aan de Galaten, dat Paulus spreekt over leraars, die de wet weer gingen invoeren, maar ook spreekt hij hier over een groot geheimenis, n.l. dat Abraham zich twee soorten kinderen verwekte, Ismaël bij Hagar, Isaäk bij Sara.

Nu zegt dit Schriftwoord in **vers 24**, dat dit een diepere zin heeft, want Hagar is *“de bedeling van de Wet”*, die in de Sinai begonnen is; terwijl Sara het type is van het hemelse Jeruzalem, *“de bedeling der Genade”*.

Dit geheimenis heeft ver strekkende gevolgen, ook voor deze en de toekomstige tijd.

Abraham is een type van God de Vader en daarom wordt in het Oude Verbond, God genoemd: *“de God van Abraham, Isaäk en Jacob”*. Dat was maar niet toevallig, omdat zij de eerste drie aartsvaders van Israël waren, maar omdat God een drie-enig God is en wij Abraham zien als het type van God de Vader.

In Isaäk zien wij het type van God de Zoon en in Jacob zien wij een type van de Heilige Geest; natuurlijk niet over hun karakter, want zij waren mensen, net als wij, gewone Adam kinderen, d.w.z. zondige mensen. Maar God beeldde in hun leven iets uit en dat waren zij zich niet bewust, doch ons wel bekend.

We weten, dat Abraham niet voor niets genoemd wordt, de vader der gelovigen; want hij is een type van God, die de waarachtige Vader der gelovigen is. En zoals het grotendeels in Abrahams leven ging om de zoon der belofte, de Isaäk, zo gaat het in het gehele plan van God, om één Persoon, de Isaäk, dat is de Heer Jezus in al Zijn heerlijkheid.

Nu spreekt het Schriftwoord hier van *“twee bedelingen”* en inderdaad, zoals Abraham hier twee soorten kinderen verwekt heeft, uit twee verschillende vrouwen, zo verwekt God de Vader geestelijke kinderen, zonen en dochters uit twee bedelingen. Want Hagar is het type der bedeling der Wet, die door Mozes gekomen is en waar Mozes de middelaar van is.

Dan zien we hoe een wonderbaar profetisch beeld we hier hebben. Abraham was van de aanvang af met Sara gehuwd, maar Sara was onvruchtbaar. Zo is het ook bij God de Vader, want al voor de grondlegging der wereld, had Hij het geslachte Lam bestemd en kende Hij alleen, het hemelse Jeruzalem, waaruit Hij Zich zonen en dochters zou verwekken, die met de Heer Jezus eeuwig erfgenamen zouden zijn, zonen der belofte.

Maar, zoals het was bij Abraham, was Sara's moederschoot toegesloten tot een bestemde tijd; dan neemt Abraham op aanraden van Sara, Hagar en dan wordt uit Hagar, Ismaël verwekt. Zo heeft God ook in Zijn eeuwig raadsbesluit, voordat de moederschoot van het hemelse Jeruzalem openging en de

Zoon der Belofte geboren en geopenbaard kon worden, de Christus en Zijn Lichaam, de Gemeente, die tezamen de Isaäk vormen, door middel van de vorige bedeling van de Sinaï, de bedeling der Wet, zich reeds kinderen verwekt, waarvan het Joodse volk als eersten zijn; maar hoe vreemd het ook mag klinken, zij zijn naar het vlees uit Isaäk voortgekomen, maar naar de geest zijn het Ismaëlieten.

Want hier is sprake van een geheimenis. Toen de tijd gekomen was, dat het hemelse Jeruzalem ging baren en de Isaäk, de Zoon der Belofte, geboren werd, d.w.z., dat de Heer Jezus openbaar werd in de menselijke staat; dan zien we direct hoe Ismaël (de Joden), de Heer Jezus vervolgt, zoals Ismaël ook Isaäk vervolgde.

Daar moeten we niet te gering over denken, want er staat letterlijk in de grondtekst in Genesis, dat Ismaël, Isaäk zelfs zo haatte, dat hij van plan was om hem te doden.

Daarom zond Sara, Hagar weg met haar zoon. Abraham wilde dat niet, maar God zei: **"hoor naar de stem van Sara"**.

Want het was naar Gods plan, daar iets mee uit te beelden. Want toen van het hemelse Jeruzalem de moederschoot open ging en de Heer Jezus (Hoofd en Lichaam) geboren zou worden, de Isaäk, heeft God Hagar (dat is Israël) met haar zoon weggezonden voor een zeker tijd; totdat de Isaäk; de erfenis in bezit zal genomen hebben. Dat wil zeggen, dat de volle Isaäk eerst zal moeten geboren worden, dat is de Heer Jezus en degenen, die God er nu toe roept, als zonen en dochters der belofte.

Dat zijn degenen, **"die in Zijn Naam geloven, die niet uit bloed, noch uit de wil van het vlees, noch uit de wil eens mans, doch uit God geboren zijn"**. (Joh. 1:12b13)

Zij zijn het Lichaam van Zijn Zoon de Heer Jezus, die het Hoofd is en de Eersteling van deze wonderbare nieuwe schepping, de nieuwe mens. Het Hoofd, Jezus, de Christus der Schriften, is geboren, toen Hij opstond uit de doden, op de morgen van **"het feest van de eerstelingsgarf"** (ons Paasfeest); want dat is die eeuwige, nieuwe geboorte, niet uit het vlees, maar uit die eeuwige Geest van God, nadat eerst in Zijn nog sterfelijk lichaam, die oude mens was gekruisigd en in de dood gebracht, waarna Hij door die eeuwige Geest van God opstond (geboren werd) als de eersteling van een nieuw mensengeslacht.

Toen was het Hoofd geboren en achter het Hoofd komt dat Lichaam (**"het feest der weken"**, ons Pinksterfeest); dat zijn allen, die hun eigen leven haten en het opgeven, die met de Heer Jezus gekruisigd en gestorven zijn aan het oude, natuurlijke leven; om niet meer voor zichzelf te leven of voor de wereld, maar voor Hem, die Zijn leven voor hen gaf, opdat Zijn leven hun leven zou zijn. (lees en bestudeer de studie: **het grote verlossingsplan van God** in acht delen)

Zo zijn we in Zijn kruisdood mede gestorven, om nu met Hem mede opgewekt te worden, opnieuw geboren te worden door die eeuwige Geest van God. Allen, die door het geloof - dat geloof, dat God alleen schenkt als een genade gave, waartoe Hij Zijn roepstem laat uitgaan door het Evangelie van Zijn Zoon -, gekomen zijn tot God, zij zijn de geroepenen en hebben deel gekregen aan de Heer Jezus dood en opstanding.

Zo weten we: ik leef niet meer, maar mijn leven is nu in de Heer Jezus, die verzezen is (opnieuw geboren is) uit de doden, Hij is mijn leven geworden en ik leef alleen voor Hem en voor God. Zij, die zich zo verenigd hebben met Hem in Zijn kruisdood en Opstanding, die zijn leden van dat Lichaam.

Deze genade bedeling eindigt, wanneer tenslotte ook de voeten met de tien tenen als laatste geboren worden; dan is het Lichaam compleet. Tien is het getal van de voleinding, dan zal het Hoofd en Lichaam voor eeuwig met elkander verenigd zijn.

Want als het zover is, dat de Isaäk gekomen is tot de mannelijke rijpheid, tot de volheid van het Hoofd (de Heer Jezus), dan komt het Hoofd in de luchtlagen en trekt heel Zijn lichaam tot Zich en brengt het, verenigd met Hem, in de heerlijkheid. Dan zal de Isaäk (de Heer Jezus en Zijn Lichaam) ingaan en de erfenis in ontvangst nemen, die voor hen weggelegd is in de hemelen; het zijn de zonen der beloften, wat een geheimenis is.

Wat vinden we nu in de Schrift als de profetische typering bij Abraham?

We weten dat Ismaël met Hagar weggezonden moest worden en Abraham moest Isaäk offeren, wat het beeld is van de Heer Jezus aan het kruis. Daarna werd door de voornaamste knecht, type van de Heilige Geest, de bruid voor Isaäk geworven, wat het type is voor de genade bedeling, het genade tijdperk waarin we nu leven.

Alleen de Gemeente is Lichaam en Bruid tegelijkertijd, waar sommigen wel eens moeite mee hebben. Maar daar behoeft men geen moeite mee te hebben, want de Heer Jezus is als het ware afgeschaduwde in de eerste Adam, maar Hij is de laatste Adam.

Adam kreeg in Eva, zowel bruid als een vrouw en dat was ook zijn lichaam, want zij was al in hem en God nam die bruid uit zijn eigen lichaam; zij was zijn vlees, zijn bloed en zijn been; zo was dus Eva lichaam en een bruid en een vrouw van Adam. Dat is een beeld van de Heer Jezus; want we zijn uit Hem geboren geworden. In Zijn Lichaam zijn wij aan het kruis genageld en in Zijn opstandingslichaam verzezen (opnieuw geboren); zo zijn we vlees van Zijn vlees, been van Zijn been, geest van Zijn Geest, maar ook bruid en Vrouw des Lams. Wat zien we nu?

Als Isaäk zijn bruid heeft en met haar verenigd is, let wel op, dat moet eerst gebeuren, dat de Heer Jezus dus de Bruid ontvangt, het eerste loon, de eerste vrucht van Zijn kruislijden; dan gaat Abraham weer opnieuw trouwen en wel met de Ketura. Dat heeft een diepe zin, want Abraham verwekte zich nog vele zonen bij Ketura.

Als deze genade bedeling om is, betekent het, dat het hemelse Jeruzalem, de Sara, de volle Isaäk heeft doen geboren worden; dan komt hierna nog een bedeling, n.l. de bedeling van Ketura, dat is de bedeling van het Koninkrijk, het Duizendjarig Vrederijk.

Nu is er een wonderbare Joodse overlevering, die al heel oud is en die door de Joodse Schriftgeleerden altijd is geloofd, namelijk dit: dat, nadat Sara gestorven was, Abraham Hagar weer tot zich genomen heeft, maar dat Hagar tot hem kwam onder een nieuwe naam, Ketura, want zij werd tot een nieuwe eerste vrouw gemaakt. En wat betekent dat?

Dat de Hagar en de Ismaël (Israël), die gezonden waren in de woestijn, terugkwamen. Maar dan moet eerst Isaäk met Rebekka verenigd zijn en waar heeft dat plaats? Wat is het Schriftwoord toch nauwkeurig!

Isaäk bracht haar *niet* in de tent van vader Abraham, maar in de tent van zijn overleden moeder Sara, het hemelse Jeruzalem; dit betekent, dat de Heer Jezus Zijn Rebekka, de Bruid tot Zich neemt in het hemelse Jeruzalem, dat is tevens bij God, de Vader, voordat Ketura terug komt. Dat zijn de verborgenheden Gods, die een diepere zin en strekking hebben, waar helaas velen geen begrip van hebben.

Nu is er nog een geheimenis.

We vinden, als Isaäk zijn vrouw bevrucht, dan wordt uit die ene bevruchting een tweeling geboren, Ezau en Jacob. Ook dit heeft een diepe zin en betekenis. Wie het vatte, vatte het!

Isaäk is de Heer Jezus en uit het Woord van Hem (dat is de bevruchting), uit het Evangelie, de verkondiging van de Heer Jezus, worden twee soorten gelovigen verwekt, ook in deze tijd. De ene soort staat op het niveau van Ezau, de andere op het niveau van Jacob.

Wat wil dat zeggen? Ezau staat op gelijk niveau van Ismaël; Jacob, die tevens het type van de Heilige Geest is, staat gelijk met degenen, die uit de Geest geboren zijn.

Er worden uit het Evangelie van de Heer Jezus ook vandaag geestelijke en vleselijke kinderen verwekt; er worden gelovigen verwekt, die op hetzelfde niveau staan als Jacob, maar ook die op het niveau staan van Ezau. Zo kent men vandaag een geestelijk Christendom en een vleselijk Christendom en dat is een belangrijke zaak, waarin we inzicht moeten krijgen.

Nu bedoel ik met vleselijke Christenen, diegenen, die wel wederom geboren zijn en toch nog vleselijk leven (1 Cor. 3:1-2 *“En ik, broeders, kon niet tot u spreken als tot geestelijke mensen, maar slechts als tot vleselijke, nog onmondigen in Christus. Melk heb ik u gegeven, geen vast voedsel, want dat kondt gij nog niet verdragen. Ja, dat kunt gij ook nu [nog] niet, want gij zijt nog vleselijk. Want als er onder u rijd en twist is, zijt gij dan niet vleselijk, en leeft gij niet als (onveranderde) mensen?”*); maar er zijn ook mensen, die

Bijbelstudie Centrum:
DE BETEKENIS EN DE KENMERKEN VAN WEDERGEBOORTE

zich Christenen noemen, doch helemaal niets van wedergeboorte weten, die we “naam Christenen” moeten noemen.

Deze staan op het zelfde niveau als het vrome, godsdienstige Israël uit het Oude Testament. Zij geloven in God, zij geloven in de profeten, maar zij zijn niet waarachtig tot wedergeboorte gekomen. Het volk Israël, dat nu nog altijd verhard is, bestaat uit een gelovig overblijfsel, dat zeer vroom is en vast houdt aan God en Zijn geboden en nauwkeurig tracht te leven naar de wet van Mozes en ook uitziet naar de komst van de Messias. Daarnaast is een gedeelte van het volk Israël geheel afgefallen.

We hebben ook reeds laten zien, dat, als straks de Bruid weggenomen is en **“de dag van het feest der Bazuinen”** komt, God dat hele Israël als het ware in de smeltkroes gaat brengen in de Grote Verdrukking, die komen zal.

Dan zal tweederde van Israël verworpen worden omdat zij zich niet bekeren (**Zach. 13:8 “In het gehele land, luidt het woord des Heren, zullen twee derden uitgeroeid worden en de geest geven, maar een derde zal daarin overblijven”**.) en omkomen in de ontzettende oordelen van God, in de tijd van de antichrist.

Slechts een derde van Israël komt dan tot waarachtig geloof en wedergeboorte en die zullen dan zien, in wie zij gestoken hebben. (**Zach. 12:10 “Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene”**.)

Dan zal God ook over hen de Geest der genade en der gebeden uitstorten en Hij zal hen ook als Zijn waarachtige zonen aannemen. Dat is het herboren Israël, wat Paulus in de brief aan de **Galaten** noemt, **“het Israël Gods”**. (**Gal. 6:16**)

Maar dit geldt niet alleen voor Israël, maar ook voor de volkerenwereld, want Israël wordt in de Schrift altijd in verband genoemd met de volkerenwereld; Israël is een bijzonder volk tussen de volkeren.

Zo zal het zijn, dat niet alleen het gelovige Israël, dat echter niet tot wedergeboorte gekomen was en niet de Geest ontvangen had, door de Grote Verdrukking en onder de tijd van de antichrist tot wedergeboorte gaat komen; maar ook vele Christenen zonder wedergeboorte, die wel net als het vrome Israël in God, in de Zoon en in de Heilige Geest geloven, maar niet werkelijk een nieuwe schepping zijn geworden, omdat zij niet doorgebroken zijn tot dit Heil.

Zij hebben niet gezien, dat de Heer Jezus in hun plaats gestorven is, zodat zij zouden kunnen zeggen: *“ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij en nu leef ik niet meer voor mezelf, maar voor Hem, die nu mijn leven is, omdat ik met Hem opgewekt (opnieuw geboren) ben”*.

Want die zijn wedergeboren, die tot dit opstandingsgeloof zijn gekomen. Vele Christenen komen vandaag niet verder, dan tot een geloof dat de Heer Jezus aan het kruis is gestorven, d.w.z. zij blijven alleen zien op de Heer Jezus, die voor hen gekruisigd is; deze mensen worden nooit veranderd in nieuwe mensen, maar zij moeten steeds met hun zelfde zonden en zwakheden weer komen en die belijden.

Diegenen ontvangen natuurlijk wel vergeving in Zijn bloed storting, maar het is hen nog nooit innerlijk duidelijk geworden, dat zij ook gestorven zijn en nu in de Heer Jezus een nieuwe schepping zijn geworden door Zijn opstanding, door Zijn geboorte uit de doden.

Want, de wedergeboorte is uit diezelfde Geest, waarmee God, de Vader, Zijn Zoon deed opstaan uit de doden en dat die Geest nu in hen woont. Alle wedergeborenen in de Heer Jezus hebben de Heilige Geest als een persoonlijke gave ontvangen en zijn daarmee verzegeld en zij weten, dat wil zeggen, zij hebben de zekerheid, dat zij de Heilige Geest ontvangen hebben.

O, dat wij toch eens, dit duidelijk gaan zien! Daarom zegt Paulus in de Gemeente Efeze (**Hand. 19:2**) **“Hebt gij de Heilige Geest ontvangen, toen gij tot het geloof kwaamt”**? Hij vraagt niet: *“Gelooft u wel in de Heer Jezus”*. Hij zegt ook niet eens: *“Bent U een kind van God”*? Maar hij vraagt wel: **“Hebt gij de Heilige Geest ontvangen”**? De Isaäk (de Gemeente) is verwekt uit de Heilige Geest, want Isaäk is de Zoon der beloften.

Bijbelstudie Centrum:
DE BETEKENIS EN DE KENMERKEN VAN WEDERGEBOORTE

Wat is de belofte van de Pinksterdag? Het is de belofte van de Heilige Geest, zoals het in **Hand. 2:39** staat: *"Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God ertoe roepen zal"*.

Denkt erom, het gaat niet van ons uit. Die belofte is niet van het Oude Testament, maar de belofte, waar de Heer Jezus over sprak, de belofte van de Heilige Geest. In **vers 36** zegt Petrus: *"deze Jezus, die Gij gekruisigd hebt"*. Ja, dat vromen godsdienstige Jodendom kruisigde de Zoon en vervolgde de Christenen. (volgelingen van Christus)

Was Paulus voor zijn wedergeboorte, geen werkelijk vroom mens? Maar hij vervolgde in zijn vroomheid Christus en de Gemeente. Dat kon ook niet anders, want hij zag het nog niet. Hij was een oprecht gelovige aan God de Vader en de profeten, een ijveraar naar de wet en onberispelijk; maar hij was nog blind, totdat hij de levende Heer Jezus ontmoette op de weg naar Damascus, zodat Hij tot die volledige overgave kwam aan de Heer Jezus, waardoor de levende Christus in hem kwam wonen.

Dat is geen overgave, die er omheen draait, want het eerste, wat hij zegt is: *"Heer, wat wilt Gij dat ik doen zal"*? De Heer Jezus was voor hem nu Heer en Gebieder geworden en daardoor ontving Saulus (Paulus) direct de Heilige Geest. Nu wist Saulus: *"ik heb niets meer te zeggen, te doen of te willen, want ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij"*. Dit was de wedergeboorte van Saulus tot de nieuwe mens, het kind van God.

Ook Nicodemus was een zeer godsdienstig mens, een hooggewaardeerd lid van de Joodse raad. De wereld mocht willen, dat ze vol was van zulke mensen, maar toch was Nicodemus nog niet wederom geboren, want dat kon hij nog niet zien. Daarom zegt de Heer Jezus in **Joh. 3:3** *"tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk niet zien"*.

Verder zegt de Heer Jezus ook in **vers 5**: *"tenzij iemand geboren wordt uit water en geest"*. Het gaat er dus om of wij een nieuwe schepping zijn. Al het andere heeft geen zin, want alleen, die in de Heer Jezus is, is een nieuwe schepping en leeft uit het leven van God en van Zijn Zoon, door de Heilige Geest.

Dat kan men niet aanpraten, dat kan men ook niet geleerd krijgen, want het is het werk van God Zelf, maar wij, van onze kant, moeten ons alleen openstellen voor die waarheid en haar willen leren lief hebben en verstaan.

Tegenwoordig gaat de prediking meestal niet verder dan tot het kruis; men weet alleen, dat de Heer Jezus voor ons gestorven is en dat onze zonden nu weg zijn. Maar men leert niet, dat men het opstanding leven moet beleven en met de Heilige Geest, weet men helemaal geen raad.

Wat moet met diegenen gebeuren? De Schrift geeft ons het antwoord in de geschiedenis van Israël, want wat er met Israël gebeurde en nog gebeuren moet met het gelovig overblijfsel van Israël, dat God wel erkent, namelijk dat God het straks in het vuur der beproeving moet brengen en wel, dat ze door de Grote Verdrukking heen moeten gaan, opdat ze in een ontzettende toestand tot wedergeboorte zullen komen en als volk zalig zullen worden.

Dat zal ook moeten gebeuren met diegenen, die niet in deze Genade bedeling (tijdperk) tot wedergeboorte zijn gekomen, hoewel zij het Evangelie van de Heer Jezus gehoord hebben. We horen vandaag wel de aankondiging, dat alle gelovigen door de Grote Verdrukking moeten gaan; zij hebben het niet helemaal mis, maar zij weten niet, dat het alleen die gelovigen zijn, die niet tot wedergeboorte zijn gekomen, namelijk de "naam Christenen". Uit die velen komt straks de schare, die niemand tellen kan. Dat zegt ons de Schrift.

Die schare, wordt genoemd in **Openbaring 7**, als de Gemeente reeds opgenomen is, wat in **Openbaring 4** reeds geschied is. Want hier breekt dat tijdperk aan, wat de Bijbel noemt *"de wrake Gods"*, van oordelen Gods over deze goddeloze wereld.

Dan worden eerst in Israël honderdvierenveertigduizend verzegeld met de Heilige Geest, de eerste groep, die tot wedergeboorte en tot levend geloof komt; uit de stammen van Israël, elk twaalf duizend. Behalve uit de stam Dan. Uit de stam van Jozef komen twee groepen van twaalfduizend uit de zonen van Jozef, twaalfduizend uit Manasse en twaalfduizend uit Efraïm

Pas daarna de schare uit **Openb. 7:9** *"Daarna zag ik, en zie, een grote schare, die niemand tellen kon, uit alle volk en stammen en natiën en talen stonden voor de Troon en voor het Lam"*.

Bijbelstudie Centrum:
DE BETEKENIS EN DE KENMERKEN VAN WEDERGEBOORTE

Nu moeten we goed opletten; zij komen door die Grote Verdrukking wel tot zaligheid, maar zijn geen erfgenamen, zij krijgen mindere heerlijkheid en behoren niet tot de Isaäk, de erfgenaam.

Bovendien staan zij voor de Troon, terwijl de Gemeente daar lezen we van in **Openb. 5:6a** *"En ik zag in het midden van de Troon en van de vier dieren en te midden der oudsten een lam staan"*. Dat betekent dus, dat de Gemeente in het midden van de Troon staat.

Ook wordt van die schare geen naam genoemd; die is God alleen bekend. Zij zijn wel bekleed met witte gewaden, die gewassen zijn in het bloed van het Lam; hierin zijn ze gelijk aan de Gemeente, doordat zij tot nieuwe geboorte doorgebroken zijn; zij hebben daarom nu ook het leven van de heer Jezus ontvangen.

Maar zij hebben geen kroon op hun hoofden, terwijl wij lezen van de Gemeente, dat zij gekroond zijn met gouden kronen. En wat hebben zij in hun handen? Palmtakken (**Openb. 7:9b** *"en met palmtakken in hun handen"*) Een palmtak is het beeld van een overwinning uit een grote moeilijke tijd, ja, zij moesten door die Grote Verdrukking heen en dat heeft velen van hen het leven gekost.

Maar de Gemeente heeft geen palmtakken, doch gouden schalen vol reukwerk, dit zijn de gebeden der heiligen, want zij zijn priesters en koningen. **Vers 10** zegt: *"En zij riepen met luider stem en zeiden: De zaligheid is van onze God, die op de troon gezeten is, en van het Lam"*.

Dat is alles, wat die schare zeggen kan. Wat lezen we van de Gemeente in **Openb. 5:9-10** *"Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen; want Gij zijt geslacht en Gij hebt ons voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie; en Gij hebt ons voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en wij zullen als koningen heersen op aarde"*. Welk een onderscheid!

Deze dingen kunnen niet door die schare gezegd worden, want zij worden geen koningen, zij worden geen priesters; zij kunnen alleen maar zeggen, dat zij de zaligheid ontvangen hebben.

Verder lezen we in **Openb. 7:13** *"En een van de oudsten antwoordde en zeide tot mij (Johannes, de apostel, een van de grondzuilen van de vestiging van de Gemeente, de Isaäk): Wie zijn dezen, die bekleed zijn met de witte gewaden, en vanwaar zijn zij gekomen?"*

Johannes wist hier geen antwoord op, want hij kende alleen de Gemeente. In **Openbaring 5** werd het hem niet gevraagd, want daar behoorde hijzelf toe, hij kende de Gemeente. Maar een schare, die nog daarna kwam, daar wist hij niets van, doch in **vers 14 en 15a van Openbaring 7** werd het hem gezegd: *"Deze zijn het, die komen uit de grote verdrukking; en zij hebben hun gewaden gewassen en die wit gemaakt in het bloed des Lams. Daarom zijn zij voor de troon van God en zij vereren Hem dag en nacht in zijn tempel"*. Zij staan op het niveau van Israël, dat straks tot wedergeboorte komen zal.

Nu moeten we goed oppassen, dat we zouden gaan beoordelen, wie wel of niet wedergeboren zijn; dat komt ons niet toe. We hebben hier geen scheiding te maken, want we kunnen niet in de harten kijken; dat weten God en de Heer Jezus alleen.

Maar wat we wel moeten beoordelen is onszelf; zijn we zelf wedergeboren? Of zoals Paulus het zegt tot de Gemeente in **2 Cor. 13:5** *"Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk"*.

Paulus wist wel, dat die hele Gemeente van Corinthe belijdende Christenen waren, maar hij kon niet in hun harten kijken en daarom zegt hij: onderzoek uzelf of Jezus Christus in u is. Want velen hebben een uitwendige Heer Jezus; voor hen is de Heer Jezus ook groot, Hij is hun toevlucht in zonde, in moeite, maar zij kennen het nieuwe leven nog niet.

Daarom moeten zij steeds weer bij het kruis komen met hun oude mens en diens gebreken, om vergeving te vragen. Maar zij kennen niet het Opstandingleven, want zij zijn niet werkelijk tot wedergeboorte gekomen, omdat zij zich door de Heilige Geest niet hebben laten verbreken.

Dit is de voorwaarde om tot het geloof te komen, dat onze oude mens met Christus gekruisigd is en wij met Christus opgestaan zijn in nieuwheid des levens; dat is wedergeboorte, dat ons opstandinggeloof geeft en ons deel doet hebben aan het Opstandingleven van Christus.

Paulus zegt in **Rom. 8:9b** heel duidelijk: *"Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe"*.

Bijbelstudie Centrum:
DE BETEKENIS EN DE KENMERKEN VAN WEDERGEBOORTE

Paulus wist van zichzelf, dat hij wedergeboren was en dat behoren we ook te weten. Er zijn mensen, die vragen: hoe kan ik weten, dat ik wedergeboren ben? Als u dit nog vragen moet, dan bent u het nog niet; want als we wederom geboren zijn, dan weten we het even zeker, als dat we weten, dat we geboren zijn, omdat we bewust dit natuurlijke leven in ons lichaam (al zijn we ons van het tijdstip van die geboorte niets bewust) hebben, zo weten we even zeker wederom geboren te zijn, omdat we bewust het nieuwe leven van Christus in ons lichaam leven.

We leven hier als gewone mensen, maar van het moment af, dat we wedergeboren werden, wisten we heel bewust een kind van God te zijn, omdat we nieuw leven kregen, wat niet ons van nature eigen was; want de Heer Jezus kwam met Zijn Geest in ons.

Daarom is de Heer Jezus mijn leven nu geworden en hecht ik geen waarde meer aan de dingen van deze wereld, maar gaat mijn verlangen uit naar voedsel voor mijn geest, dat Gods Woord (de Bijbel) mij alleen geven kan. Vandaar: *alléén de Bijbel laten spreken, het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*. De Bijbel is dat voedsel en dat is de Heer Jezus.

Daarom moest Paulus met nadruk tot die Cortinthiers, die allen gedoopte Christenen waren, de waarschuwing zeggen in **2 Cor. 13:5** *"Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk"*.

Hoort u het? *"Want anders zijt gij verwerpelijk"*.

Die behoort Hem niet toe, die is geen lid van Zijn Lichaam. Al kan hij misschien lid zijn van een zeer positieve Christelijke kerk, maar daarom ben je nog geen lid van Zijn Lichaam, de Gemeente, de Ecclesia, die God kent.

Alle wedergeborenen hebben opstandinggeloof en zien het kruis en het graf leeg, want zij zien de Heer Jezus met eer en heerlijkheid gekroond. Zij weten, dat zij met Hem opgewekt zijn en wandelen nu in nieuwheid des levens.

Dat hebben zij niet zelf gemaakt, het is hen niet aangeleerd, maar dat is het nieuwe leven, dat in hen gekomen is, het leven van het Lam, in een heilige wandel als herauten, die Zijn Naam nu belijden en verkondigen en die reeds in de Geest gezet zijn in de Hemelse Gewesten als hemelburgers.

We hebben een wandel in de hemel, van waaruit we ook de Heer Jezus als onze Verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen en tot zich nemen zal, zodat we aan Zijn verheerlijkt Lichaam gelijkvormig zullen worden.

Hij is het Hoofd van deze volle Isaäk, Zijn Bruid en Zijn Lichaam tegelijkertijd, die Hij inbrengt in Sara's tent, het hemels Jeruzalem.

Dan gaat God in de Grote Verdrukking een sprake richten tot Israël en tot die grote schare, die in deze genade tijd wel de Naam van Jezus gehoord en misschien aan de buitenkant wel beleden hebben, maar die nog niet tot wedergeboorte doorbroken waren.

Als u dat wel bent, moet u dat dus weten, maar als u het niet weet, dan moet u zich ernstig voor God buigen, want dan is het nog niet in orde met u. U moet er zeker van zijn, dat de Heer Jezus in u is en dat Hij uw leven is geworden. Wij mogen het niet voor u beoordelen en zeker ook niet tot een oordeel komen over u; maar er zijn bepaalde dingen, die de Schrift ons aangeeft en het onderscheid doet kennen tussen diegenen, die de Heer Jezus wel als Zoon van God reeds kennen, maar nog niet wedergeboren zijn en diegenen, die wel wedergeboren zijn.

Welke zijn nu de kenmerken aan de buitenkant? We zullen enkele hoofdpunten aangeven. Er is zo even al gezegd, dat de nog niet wedergeborenen eigenlijk op één lijn staan met Israël. Eén van de meest merkwaardige kenmerken is, dat vele Christelijke kerken en groeperingen zich zien als een voortzetting van Israël.

Bijbelstudie Centrum:
DE BETEKENIS EN DE KENMERKEN VAN WEDERGEBOORTE

Maar de wedergeborenen, die werkelijk klaarheid hebben gekregen, weten, dat de Nieuw Testamentische Gemeente totaal iets anders is, omdat dat het Lichaam van Christus is en geen voortzetting van Israël.

Dat komt ook hierin uit; zoals Israël een zichtbare en prachtige Tempel had, een zichtbaar Godshuis, zo zijn ook deze Christenen zeer gesteld op een schoon en zichtbaar gebouw om te vergaderen, wat voor hen in het bijzonder het huis van God is, een stenen gebouw.

De wedergeborenen echter weten: wij hebben helemaal geen gebouw nodig, want de Heer Jezus heeft gezegd, dat, waar twee of drie samen vergaderd zijn, Hij in hun midden is. Daarom zijn we zelf een levende tempel. Want als we vergaderen in b.v. een hooischuurtje, dan is het op dat moment de Tempel, maar dat is niet dat hooischuurtje, maar de kinderen Gods, die daar bijeen zijn.

Als men echter nog niet tot deze vrijheid gekomen is, dan is men nog zeer gehecht aan bepaalde, zichtbare, uiterlijke tempels en kerkgebouwen. Diegenen hebben ook behoefte aan een bepaalde eredienst, evenals Israël, waar ook bepaalde priesters moesten dienen. Daar is behoefte aan een vastgestelde orde van dienst en ook aan door hen aangestelde dienstknechten in ambtsgewaad. Daar zit men nog aan vast; omdat zij niet anders weten, kunnen zij niet anders doen.

Maar de wedergeborenen weten, dat de Heer in hen woont en dat zij zelf levende stenen zijn; die hebben niet een bepaalde volgorde van dienst en als ze die hebben, dan kan die elk ogenblik doorbroken en veranderd worden. Dat heb ik al dikwijls meegemaakt, dat de Heer zei: *“Nu gaan we alles andersom doen”*.

Dat was wonderbaar, daar het Gods Geest was, die ons leidde. Dan weten we ook, dat niet door ons aangestelde, als priesters moeten dienen en voorgaan, maar dat alle Nieuw Testamentische gelovigen, priesters zijn en allen hebben wat, hetzij een gebed of een Psalm, hetzij een lied of een getuigenis, of ook een tongentaal met uitleg of een profetie.

Dat vinden anderen heel vreemd en dat kunnen zij ook niet anders dan vreemd vinden, daar zij dat leven nog niet hebben ontvangen. We zien ook, dat, zoals bij Israël, in die kerken en groeperingen altijd nog een wet gebracht wordt, al behoeft het niet altijd de wet van Mozes te zijn, maar het kan ook een andere wet zijn, b.v. een wet van gedoopt te moeten zijn, of in tongen te moeten spreken. Dat zijn ook wetten, maar wij zijn niet onder de wet, we zijn onder het leven van de Geest, gelijk de Geest het geeft. We moeten niets, maar we mogen het door Gods genade, als het maar onder de leiding van Gods Geest is.

Zulke hebben meestal ook, gelijk Israël een zeer sterk nationaal gevoel; hun kerk is zeer nationaal geïntendeerd op koning en vaderland. Maar we zijn hemelburgers en nu bidden we voor alle koningen en alle regeerders der aarde; opdat het Evangelie zijn loop kan vinden.

We zullen ons zo lang onder koning en regering stellen en die gehoorzaam zijn, zolang dat niet in strijd is met Gods gebod. De aardse rijken zijn van de wereld, maar wij verwachten Zijn Koninkrijk; daarom doen we niet aan politiek. Daar en tegen is Israël sterk politiek gezind.

We kunnen alleen smeken: O God, laat Uw Rijk komen! Laten we nog zo lang, totdat Hij ons komt opnemen, als Uw kinderen in staat mogen zijn, Uw Evangelie te verkondigen. Er is dus een zekere voortzetting van Israël, maar daarnaast een klein volkje, dat niet gekend noch geacht wordt, maar dat leeft uit de genade van God en van de Heer Jezus, onze Heer, die zegt: *“Vrees niet, gij kleine kudde”*.

En zoals het Hoofd werd vervolgd, zo ook de Zijnen. De vervolgers denken daarmee misschien goed te doen; zoals Saulus goed dacht te doen, toen hij de volgelingen van de Heer Jezus vervolgde. Toch moeten wij hen lief hebben, zoals Jacob, Ezau moest lief hebben en Isaäk een Ismaël, wat een profetisch geheimenis in houdt.

In **Gen. 17:20** belooft God aan Abraham, dat Hij Ismaël tot een zeer groot volk zal maken. De Isaäk is maar een kleine kudde, toch is Isaäk de erfgenaam. God zal Hagar (als de Ketura) met de Ismaël, die

Bijbelstudie Centrum:
DE BETEKENIS EN DE KENMERKEN VAN WEDERGEBOORTE

weggezonden was, weer tot Zich nemen. Dan zal Israël, velen van hen in het Duizendjarig Vrederijk tot geloof en wedergeboorte brengen, want Israël is dan bestemd om zedingsvolk te zijn.

Waar nu onze zedelingen met moeite weinigen winnen, zal Israël vele volkeren winnen. We lezen dit in **Hand. 15:13-14** *“En nadat dezen uitgesproken waren, nam Jakobus het woord en zeide: Mannen broeders, hoort naar mij! Simeon heeft uiteengezet, hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor zijn naam uit de heidenen te vergaderen”*.

Zij kwamen eerst als enkelingen tussen de heidenen, de doden uit. Daarna, als Israël teruggekeerd is, zal ook Hagar met Ismaël, die weggezonden waren, terugkeren. Hier spreekt **vers 16** van: *“Daarna zal ik wederkeren en de vervallen hut van David (Israël) weder opbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal ik weder opbouwen en ik zal haar weder oprichten”*.

Met welk doel wordt het oude Verbondsvolk hersteld? **Vers 17** geeft het antwoord: *“Opdat het overige deel der mensen de Here zoeken, en alle heidenen, over welke mijn naam is uitgeroepen”*.

Nu mogen we de Naam van de Heer uitroepen om te zaaien: straks mag Israël het oogstvolk worden. In **vers 17b-18** lezen we nog: *“spreekt de Here, die deze dingen doet, welke van eeuwigheid bekend zijn”*. Ja, deze dingen zijn immers bekend aan al Zijn kinderen door de eeuwen heen!

Anderen mogen we niet beoordelen, maar wel moeten we ons zelf ernstig gaan afvragen, of wij kinderen Gods zijn. Alleen zij, de leden van het Lichaam van de Heer Jezus worden straks opgenomen, maar degenen, die nog niet wedergeboren zijn, zullen door de Grote Verdrukking moeten gaan om dan tot wedergeboorte te komen door dat lijden heen.

Laten we volharden in de gebeden, opdat er velen van hen nu nog wakker worden en tot het volle licht gaan komen. Gedenk daarbij de moeilijke arbeid van onze broeders en zusters op de zedingsvelden. Door politieke stromingen en –ismen, ook door het gif van bedervende lectuur, zijn de zielen haast onbereikbaar, zodat het nu ploegen op rotsen is.

Toch zal God deze arbeid aanzien; hun arbeid zal niet tevergeefs zijn, zoals Gods Woord hen bemoedigend toespreekt in **1 Cor. 15:58** *“Daarom, mijn geliefde broeders, weest standvastig, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heren, wetende, dat uw arbeid niet vergeefs is in de Here”*.

Nu wordt in hoop gezaaid, maar we mogen weten, eens vrucht op de arbeid te zien. Straks zal de Gemeente feest vieren, als de vruchten en wijnoogst komt: het Loofhuttenfeest.

De Heer Zegene u,
Amen.